

Csak Lilien

Lilien nem akart egyedül lenni a Fiatalkőrnl.

Írta: Mikaela Wilkins
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Lilien az utolsó napját töltötte az Elemiben. Hiányozni fog neki a többi elemis gyermek. Csak hárman voltak: két fiatalabb lány és Lilien öccse, Mirkó.

„Milyen érzés továbblépni a Fiatalkőrnl?” – kérdezte az elemis tanítója.

„Alig várom, hogy a nagyobb lányokkal járjak egy osztályba!” – felelte Lilien.

„Örülök, hogy izgatott vagy – mondta a tanítója. – Ki lesz még ott veled a Fiatalkőrnl?”

Lilien az idősebb lányokra gondolt az egyházközségben. Szofi és Kata épp befejezték a középiskolát. Mia családja pedig elköltözött. Várjunk csak! Hiszen... így csak Lilien maradt.

Milyen lesz így a Fiatalkőrnl osztályában? Csak a tanítók és ő? Ez így elég kínosnak és magányosnak ígérkezett. Lilien ideges lett, amikor belegondolt. Elhúzta a száját. Nem ő akart lenni az egyetlen a Fiatalkőrnl.

A nap hátralevő részében Lilien azon gondolkodott, hogy ő lesz az egyetlen fiatal nő. Vacsora közben csak piszkálta az ételt a tányérján, nem is evett belőle. Amikor a családi szentírás-tanulmányozáskor órá került a sor, hogy felolvasson, csak motyogott.

Anya letette a szentírásait. „Mi a baj?” – kérdezte.

Lilien felsóhajtott. „Teljesen egyedül leszek a Fiatalkőrnl!”

Anya odébbült, Lilien mellé. Átölelte. „Az nem lesz könnyű – mondta. – Mivel segíthetnénk neked?”

Lilien egy pillanatra elgondolkodott. „Talán imádkozhatnánk, hogy egy másik lány költözzön az egyházközségbe. És talán Apa adhatna nekem egy áldást.”

Apa elmosolyodott. „Ezek nagyszerű ötletek.”

A család letérdelt imádkozni. „Mennyei Atyánk! – kezdte Lilien. – Örülök, hogy továbbléphetek a Fiatalkőrnl. Nem szeretnék egyedül lenni, de ha ez a Te akaratod, akkor az is rendben van. Kérlek, segíts tudnom, mit tehetek, hogy jobban érezzem magam. És ha esetleg arra szeretnéd ösztönözni egy velem egykorú lány családját, hogy költözzenek az egyházközségünkbe, az is nagyszerű lenne.”

Az ima után Apa Lilien fejére tette a kezét.

„Megáldalak a béke érzésével, hogy továbbmenj a Fiatalkőrnl – mondta. – Mennyei Atya meg fog áldani, amikor az Ő segítségét kéred.”

Lilien *tényleg* békét kezdett érezni. Még nem tudta biztosan, mit tehetne azért, hogy könnyebbé tegye a Fiatalkőrnl kerülést. Azonban azt tudta, hogy Mennyei Atya segíteni fog neki.

Vasárnap Lilien még mindig izgult egy kicsit. Eszébe jutott azonban a békesség, melyet Apa áldása után érzett. Tudta, hogy minden rendben lesz.

Az úrvacsorai gyűlésen a püspök bejelentette, hogy Bartos nővér lesz a Fiatalkőrnl új elnöke. Bartos nővér felállt, amikor a nevét mondták. Lilien nem igazán ismerte, de barátságosnak tűnt.

Anya azt mondta, hogy amikor olyan idős volt, mint Lilien, a Fiatalkőrnl vezetője lett az egyik legjobb barátja. Talán Lilien és Bartos nővér is barátok lehetnek. Ez volt a válasz az imájára.

Az úrvacsorai gyűlés után Lilien az új osztályába indult. Egy idősebb lány álldogált a folyosón.

„Szia! – köszönt rá Lilien. – Látogatóban vagy az egyházközségünkben?”

A lány megrázta a fejét. „Nem. A családukn most költözött ide.”

Lilien elmosolyodott. „Üdv az egyházközségünkben! Ez az első napom a Fiatalkőrnl.” Ő és a lány leültek az osztályteremben. „Ja, amúgy Liliennek hívnak.”

„Nem mondom! – vágta rá az új lány. – Engem is Liliennek hívnak!”

Lilien nevetett. Mennyei Atya ismét megválaszolta az imáját. Végül talán mégsem lesz olyan magányos a Fiatalkőrnl. ●

Az eredeti történet Ausztráliában játszódott.

